

MIASTA OBIECANE. ŁÓDŹ - PARYŻ

Wystawa rysunków studentów Instytutu Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej

Łódź sprawiła, że zaczęłam marzyć.

David Lynch

Paryżanie uczynili Paryż ziemią obiecaną.

Walter Benjamin

Rysunek i akwarela to środki wyrazu, będące dla wielu architektów czysto artystyczną formą wypowiedzi. Praktycznie nieograniczone możliwości interpretacji, poszukiwań i eksperymentów powodują, że ta sfera staje się często drugim równoległym do projektowania kierunkiem działalności. Oba te kierunki wspomagają się i dopełniając powodują, że warsztat zawodowy architekta wzbogaca się o bardzo cenne wartości i doświadczenia. Elementem zamykającym kształcenie w zakresie rysunku na pierwszym roku są coroczne wyjazdy plenerowe. Inspiracja naturą, architekturą, niezwykle przeżycia towarzyszące rysowaniu i malowaniu w plenerze rozwijają wrażliwość studentów, wzbogacają ich warsztat twórczy i procentują w okresie studiów i późniejszej pracy zawodowej.

Prezentowane na wystawie rysunki studentów Instytutu Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej przedstawiają dwa odmienne, choć niezwykle miasta.

Łódź - *ziemię obiecaną* Reymonta, teraz bogatą w przemysłowe dziedzictwo, nasycone klimatem minionego czasu. Znaleźć tutaj można stare fabryki i pałace należące do ich właścicieli, wielkomiejskie podwórka, malownicze, choć nie zawsze bezpieczne zaułki.

Paryż - *ziemię obiecaną* artystów, miejsce niezwykle. Miejsce, w którym *"jeśli miałeś szczęście mieszkać /.../ jako młody człowiek, to dokądkolwiek się udasz, przez resztę życia idzie on za tobą, bo Paryż jest świętem ruchomym"* (Ernest Hemingway).

Rysunki powstawały w okresie ostatnich kilku lat. Ich autorzy zauroczeni klimatami, które odnaleźli w miejscach odmiennych stworzyli prace, w których możemy dostrzec, że *"dla malarza obraz to tylko malarstwo, poza tym jest poezją"* (André Malraux).

Ale jednocześnie powinniśmy pamiętać, że rysowanie odręczne jest również istotnym elementem procesu projektowego w twórczości architektonicznej. W związku z tym rysunek staje się rodzajem narzędzia badawczego, które pozwala zrozumieć dany problem.

Rysunkowe notatki w określonej lokalizacji pozwalają na odkrywanie różnych aspektów tego samego pomysłu. Szkicowanie nieustannie wyzwala nadzieje na nowe pomysły. Biel karki papieru, jej faktura, pozwalają na twórcze skupienie, a jednocześnie wyzwalają emocje. Każdy kolejny ślad ołówka podsuwa nowe rozwiązania, a jednocześnie weryfikuje to co zostało wcześniej zapisane.

dr hab. inż. arch. Marek Pabich, prof. PŁ

Kierownik Zakładu Rysunku i Malarstwa

Instytut Architektury i Urbanistyki

Politechnika Łódzka